

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Částka 33.

Vydána dne 29. března 1940.

Cena: K 1.—.

Obsah: (100. a 101.) 100. Nařízení, jímž se mění vládní nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 366 Sb., o úpravě státního příplatku k podpoře nezaměstnaných. — 101. Nařízení o podporách v nezaměstnanosti.

100.

Vládní nařízení

ze dne 14. března 1940,

jímž se mění vládní nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 366 Sb., o úpravě státního příplatku k podpoře nezaměstnaných.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

čl. I.

V čl. II, odst. 1 vl. nař. č. 366/1938 Sb. vypouštějí se slova „nejpozději do 31. března 1940“.

čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čípera v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.

101.

Vládní nařízení

ze dne 19. března 1940

o podporách v nezaměstnanosti.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

Osoby, které jsou schopny, aby byly zařazeny do práce, byly však vyloučeny z pracovního poměru, na nějž se vztahuje povinné pojištění pro případ nemoci, a jsou proto nedobrovolně nezaměstnané, obdrží podporu v nezaměstnanosti, budou-li splněny podmínky tohoto nařízení.

§ 2.

Podpory v nezaměstnanosti nebudou vypláceny osobám, které

a) konaly práce toliko příležitostně nebo jako vedlejší zaměstnání podle zákonů o sociálním pojištění,

b) požívají nemocenského nebo obdobných (náhradních) dávek ze sociálního pojištění,

c) nejsou ohroženi na výživě své a výživě své rodiny.

§ 3.

(1) Příslušný úřad práce zkoumá, zda výživa nezaměstnaného a jeho rodiny jest ohrožena.

(2) Ministr sociální a zdravotní správy v dohodě s ministrem financí stanoví vyhláškou v Úředním listě, až po jaké týdenní částky se nezapočítává důchod nezaměstnaného a jeho rodinných příslušníků, kteří jsou povinni poskytovat mu výživu na základě své právní povinnosti (nezapočítatelný důchod). Co je nad tyto částky, započítává se v plné výši do podpor v nezaměstnanosti. Za důchod se pokládají všechny příjmy v penězích nebo jiných penězích ocenitelných hodnotách, po odečtení daní, příspěvků k účelům sociálního pojištění a ostatních nákladů s důchodem spojených. Nezapočítává se však, co nezaměstnaný obdržel z dobročinnosti nebo od třetích osob k doplnění podpor v nezaměstnanosti, není-li k takovému plnění ani právní ani mravní povinnosti.

(3) Započte-li úřad práce důchod nezaměstnaného a jeho rodinných příslušníků způsobem uvedeným v předchozím odstavci do podpor v nezaměstnanosti, nemůže zbytek podpory odepřít s odůvodněním, že výživa není ohrožena.

§ 4.

(1) Úřad práce může zcela nebo zčásti odepřít podporu v nezaměstnanosti, i když nelze zjistit započitatelný důchod nezaměstnaného nebo jeho rodinných příslušníků, jestliže si nezaměstnaný obstarává nebo může obstarati nutnou výživu samostatnou činností, zejména jako zemědělec nebo živnostník, nebo může-li si obstarati výživu součinností v podniku svého manžela, rodičů, prarodičů nebo potomků.

(2) Ministr sociální a zdravotní správy může vyhláškou v Úředním listě zcela nebo na určitou dobu vyloučiti z podpor v nezaměstnanosti určité skupiny osob, jestliže se o nich podle daných poměrů může předpokládati, že si mohou opatřiti práci vlastním přičiněním.

§ 5.

(1) Podpora v nezaměstnanosti může býti přiznána pod podmínkou, že se nezaměstnaný podrobí odbornému školení nebo přeškolení nebo že bude vykonávati veřejné užitečné práce.

(2) Nezaměstnaným mohou býti přikázány jen takové práce, které by se neprováděly buď vůbec nebo v této době nebo v tomto rozsahu, které mají povahu obecně prospěšných, veřejných prací, jsou přiměřené jejich věku a zdravotnímu stavu a neoddalují jejich zprostředkování do práce. Nejvyšší pracovní doba, kterou lze v určitém časovém úseku požadovati od nezaměstnaného, musí býti přiměřená průměrné podpoře v nezaměstnanosti příslušející za tutéž dobu.

(3) K přeškolení, k odbornému školení a k veřejným užitečným pracím přikazuje příslušný úřad práce.

§ 6.

Podpory v nezaměstnanosti se poskytují zpravidla po uplynutí čekací doby, již stanoví ministr sociální a zdravotní správy v dohodě s ministrem financí a vyhlásí v Úředním listě.

§ 7.

(1) Kdo obdrží podporu v nezaměstnanosti, musí se pravidelně hlásiti o práci u úřadu práce (pobočky) nebo u místa úřadem práce určeného.

(2) Podpora v nezaměstnanosti nesmí býti přiznána za dny, za něž nesplnil nezaměstnaný bez náležitě omluvy předepsaná hlášení.

§ 8.

(1) Podpora v nezaměstnanosti se skládá z hlavní podpory a z rodinných příplatků.

(2) Rodinné příplatky se vyplácejí na příslušníky rodiny nezaměstnaného, jimž jest nezaměstnaný povinen podle platných předpisů nebo na základě mravní povinnosti poskytovat výživu a jimž skutečně výživu poskytuje, a to nikoliv jen přechodně nebo nepatrnou měrou (podporovaní rodinní příslušníci). Za rodinné příslušníky se pokládají také nemanželské děti a schovanci. Rodinné příplatky se nevyplácejí na rodinné příslušníky, kteří jsou s to obstarati si přiměřenou výživu vlastními silami nebo z vlastních prostředků, zejména vlastní prací.

§ 9.

(1) Hlavní podpory a rodinné příplatky se vyměřují podle mzdových tříd. Výše podpor se řídí podle sazeb, jež určí ministr sociální a zdravotní správy v dohodě s ministrem financí a uveřejní v Úředním listě.

(2) Mzdová třída se řídí podle pracovního výdělku, který by náležel nezaměstnanému, kdyby byl mohl setrvati ve svém dosavadním zaměstnání. Změnil-li se po vyřazení z pracovního poměru nebo během podpurné doby tělesný nebo duševní stav nezaměstnaného tak, že již nepřichází v úvahu pro své dřívější povolání, zařadí jej přednosta úřadu práce do nové kategorie povolání odpovídající jeho pravděpodobné budoucí pracovní způsobilosti. V tomto případě se řídí výše podpory podle výdělku, jehož by nezaměstnaný dosáhl v novém povolání.

(3) Podpory v nezaměstnanosti se vyplácejí hotově za 6 pracovních dnů.

(4) Ve zvláštních případech může býti podpora v nezaměstnanosti poskytnuta zcela nebo zčásti v naturáliích. Ministerstvo sociální a zdravotní správy určí, jakou peněžitou částkou jest naturálie oceniti.

(5) Podpory v nezaměstnanosti se zpravidla vyplácejí týdně pozadu.

(6) Podpora v nezaměstnanosti nemá právních následků podpory chudinské.

§ 10.

(1) Nezaměstnaný požádá o podporu v nezaměstnanosti osobně u úřadu práce, v jehož

obvodu má při počátku nezaměstnanosti své bydliště. Nemá-li nezaměstnaný bydliště, jest příslušným úřad práce, v jehož obvodu se při počátku nezaměstnanosti zdržuje.

(2) Zaměstnavatel, který zaměstnával osobu podléhající povinnému nemocenskému pojištění, jest povinen vydati jí po skončení pracovního poměru na její žádost potvrzení o okolnostech rozhodných pro přiznání a vyměření podpory v nezaměstnanosti. V něm jest zejména udati druh práce, počátek, konec a důvod zrušení pracovního poměru, jakož i výši pracovního výděлку, zařazení do mzdové třídy nemocenského pojištění, výši odstúpného nebo odškodnění, bylo-li při propuštění z práce vyplaceno. Když z nějakého důležitého důvodu nelze obdržeti toto potvrzení od zaměstnavatele, stvrzuje podle možností potřebné okolnosti příslušný nositel nemocenského pojištění.

§ 11.

(1) O nároku na podporu rozhodne, podpory vyměřuje a vyplácí příslušný úřad práce.

(2) Proti rozhodnutí úřadu práce v řízení o podporách v nezaměstnanosti lze se odvolati. Odvolací lhůta činí 15 dnů a počíná dnem po doručení rozhodnutí. Odvolání jest podati u úřadu práce; odkladného účinku nemá. O odvolání rozhodne, pokud mu nevyhoví úřad práce, ministerstvo sociální a zdravotní správy.

§ 12.

(1) K úhradě nákladů podpor v nezaměstnanosti vybírají se příspěvky, které činí 1% střední denní mzdy rozhodné pro vyměření pojistného ve veřejnoprávním nemocenském pojištění.

(2) Příspěvky jsou povinni platiti, kdož podléhají povinnému nemocenskému pojištění a jejich zaměstnavatelé.

(3) Zaměstnanci a zaměstnavatelé hradí příspěvky na polovic.

(4) Výtěžek příspěvků se zvýší příspěvkem ze státních prostředků ve výši jedné poloviny úhrnné částky podle odstavce 1 pravoplatně vyměřené.

(5) Zjistí-li se po uplynutí 3 měsíců od počátku účinnosti tohoto nařízení, že částka získaná podle odstavce 1 a zvýšená podle odstavce 4 nestačí k úhradě nákladů podpor v nezaměstnanosti, může ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem financí vyhláškou v Úředním listě zvýšiti příspěvky zaměstnavatelů a zaměstnanců, jakož

i příspěvek ze státních prostředků až na dvojnásobek.

§ 13.

(1) Příspěvky k úhradě podpor v nezaměstnanosti se platí zároveň s příspěvky do nemocenského pojištění. Vztahují se na ně předpisy o placení, vybírání, vymáhání, promlčení, o opravných prostředcích, o přednostním právu v řízení exekučním, vyrovnacím a konkursním platné pro pojistné v oboru veřejnoprávního nemocenského pojištění.

(2) Nositelé nemocenského pojištění odvedou částky na příspěvku vybrané ihned Ústřední sociální pojišťovně, u níž se z nich zřídí účelové jmění pro podpory v nezaměstnanosti, zastupované a spravované podle zásad, jež stanoví ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem financí.

§ 14.

Ministr sociální a zdravotní správy může z účelového jmění pro podpory v nezaměstnanosti podporovati nouzové práce, jež podniká stát, země, okres, obec nebo jiná veřejnoprávní korporace ve veřejném zájmu. Při této práci jest především zaměstnávatí osoby, které pobírají podporu v nezaměstnanosti. Podrobnosti stanoví ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 15.

(1) Podání, listiny, právní jednání a úřední úkony, jichž jest zapotřebí v řízení o podporách v nezaměstnanosti, jsou osvobozeny od kolků, poplatků a dávek za úřední úkony ve věcech správních. Totéž platí o mzdových listinách vyhotovených v důsledku provádění ustanovení § 14.

(2) Účelové jmění zřízené podle § 13 jest osvobozeno od placení poplatků zaopatřovacích podle § 4 cís. nařízení ze dne 15. září 1915, č. 280 ř. z., o poplatecích ze smluv pojišťovacích, smluv o doživotním důchodu a smluv zaopatřovacích.

§ 16.

Orgánové veřejné správy a nositelé veřejnoprávního pojištění jsou povinni spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení.

§ 17.

Bližší předpisy o uplatňování nároku, o dokladech, zúčtování a ostatních podrobnostech vydá ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem financí a vyhlásí v Úředním listě.

§ 18.

Jednání nebo opominutí proti předpisům tohoto nařízení nebo prováděcím předpisům k němu vydaným trestají okresní úřady pokutou do 10.000 K nebo trestem na svobodě do jednoho měsíce, nejde-li o čin trestný soudně. Byla-li uložena pokuta, buď pro případ její nedobytnosti zároveň uložen podle míry zavinění náhradní trest vězení do jednoho měsíce.

§ 19.

(1) Ministr sociální a zdravotní správy v dohodě s ministrem financí určí pro přechodnou dobu vyhláškou v úředním listě odborové organizace zaměstnanců, jež budou pro jednotlivé kategorie zaměstnanců odvolatelně pověřeny rozhodováním o nároku, vyměřováním a vyplácením podpor v nezaměstnanosti podle předpisů a zásad tohoto nařízení. I v těchto případech učiní příslušný úřad práce rozhodnutí podle §§ 3, 4 a 5.

(2) Tato přechodná úprava se nevztahuje na nezaměstnané německé národnosti. Pro ně platí i po dobu přechodnou předpis § 11.

(3) Podrobné předpisy o uplatňování nároku, o dokladech a způsobu výplaty, účtování a ostatních jednotlivostech vztahujících se na dobu odvolatelného zmocnění odborových organizací zaměstnanců vydá ministr sociální a zdravotní správy v dohodě s ministrem financí po slyšení určených odborových organizací a vyhlásí je v Úředním listě.

(4) Proti rozhodnutí odborové organizace o podpoře v nezaměstnanosti může si nezaměstnaný stěžovati u příslušného úřadu práce, a to do 15 dnů ode dne následujícího po dnu doručení. Rozhodnutí úřadu práce jest konečné.

(5) Odborové organizace zmocněné podle odstavce 1 podléhají doзору na hospodaření prostředky účelového jmění pro podpory v nezaměstnanosti, který provádí ministerstvo sociální a zdravotní správy a ministerstvo financí. Prostředky tohoto účelového jmění musí býti spravovány a účtovány odděleně od ostatního jmění odborových organizací.

(6) Zmocněné odborové organizace a jejich orgány ručí společně a nerozdílně za každou škodu způsobenou nesprávným hospodařením prostředky účelového jmění pro podpory v nezaměstnanosti. Jednotliví členové správních orgánů odborových organizací budou od této povinnosti osvobozeni, prokáží-li, že škodu nezavinili.

(7) Hlášení nezaměstnaných a kontrolní hlášení jest vykonati také v případech uvedených v odstavci 1 u příslušného úřadu práce.

§ 20.

Uplynutím dne 30. dubna 1940 pozbývají účinnosti tyto předpisy:

Ustanovení zákona ze dne 19. července 1921, č. 267 Sb., o státním příspěvku k podpoře nezaměstnaných, a zákona ze dne 5. června 1930, č. 74 Sb., jímž se mění a doplňují některá ustanovení zákona č. 267/1921 Sb. ve znění vládních nařízení ze dne 29. července 1933, č. 161 Sb., a ze dne 31. března 1936, č. 78 Sb., o přechodné úpravě státního příplatku k podpoře nezaměstnaných, a vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 366 Sb., o úpravě státního příplatku k podpoře nezaměstnaných, ve znění vládního nařízení ze dne 14. března 1940, č. 100 Sb., jímž se mění vládní nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 366 Sb., o úpravě státního příplatku k podpoře nezaměstnaných, jakož i vládní nařízení ze dne 29. srpna 1924, č. 186 Sb., kterým se provádí zákon č. 267/1921 Sb., ve znění vládního nařízení ze dne 29. července 1933, č. 162 Sb., kterým se mění a doplňuje vládní nařízení č. 186/1924 Sb., a ve znění vládních nařízení ze dne 24. dubna 1936, č. 111 Sb., ze dne 24. prosince 1937, č. 269 Sb., a ze dne 25. ledna 1939, č. 12 Sb. I, o státním příplatku k podpoře nezaměstnaných.

§ 21.

Ustanovení tohoto nařízení se nevztahují na zaměstnance podléhající pojištění podle zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb., o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců.

§ 22.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. května 1940; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.